

dikter
av
Kristina
Lugn

Det finns en massa kvinnor i min ålder
som har ännu sämre anledningar att tycka om sig själva
och tvingar andra att göra det i alla fall fastän de varken är vackra
eller flitiga på något annat sätt.

Galopp galopp.

Det kanske inte är så löjligt i alla fall
att växtfärga.

Motion är också bra, inte minst för hjärnan.

Och att uttrycka sina känslor i keramik.

För då får man ju samtidigt en massa föremål
som ger hemmet en särprägel.

Något att vara stolt över.

Galopp galopp.

Lägenheten måste ha en acceptabel standard
katten måste börja spinna
så fort jag kommer in i rummet
och haren måste trivas i sin bur
mormor måste få en ordentlig omgång nu
och fikusen måste duschas
någon måste försöka påkalla
poliskonstapelns uppmärksamhet
och köket måste repareras innan natten är slut
breven måste ha en adressat
och kyrkokörerna måste smörjas
toaletterna måste spolas
och allting måste gå ordentligt till
så fort jag kommer in i rummet

Jag är inte
en schlager.
Jag råkar bara handla
om samma saker.
Jag har en slagdänga
i hjärnskålen.
Jag skriker
som ett luciatåg
mellan sängkläderna.
Jag skiner
som en kristallkrona
i mina inre tomrum.
Fästmän
med felaktiga bruksanvisningar
ligger förtöjda i bakvattnet.
Jag är mitt eget
decilitermått på smärta.
Pillerburkar. Blåmärken. Puderdosor.
Flyhänta justeringar
av klara kalla faktas

regelbundna skönhet.
Och en blind brevbärare.
Alldeles för många adressater.
Ingen avsändare.
Skam och skuld.

Sorgen har en näckros i sin sjö.
Där ska jag ansöka om uppehållstillstånd
och möta min blick
i det fridlysta landskapet
mellan min förlust
och mig.

Och sedan ska ni ta ifrån mig vapnen
och knäppa mina hinder
och sluta mina ögon
och öppna buren
och låta min fågel flyga
i verkligheten.

Jag skulle vilja ha arbetsglädje.
Jag skulle vilja ha fallskärmsavtal.
Jag skulle vilja ha samlevnad.

Har jag en annan bakom ryggen på mig?
Jag drar min kundvagn längs med lågvattenmärket.
Det finns ingen torsk kvar i frysen.

Jag springer mellan pratbubblor.
Det skulle vara en motståndsrörelse.
Det är dålig sjukgymnastik.

Låt mig ge upp, låt mig ge efter
låt skräcken släppa taget
om mina tankar!

Låt mig få störta genom ditt synfält
som ett infriat löfte!
En önskekonsert!

Dikterna är hämtade ur följande samlingar:
Hundstunden från 1989,
Bekantskap önskas med äldre bildad herre från 1983, och
"Hej då, ha det så bra!" från 2003, "

© Kristina Lugn

Urval:

Bo Bjelvehammar.